

ZDENĚK

/ 63 let /

**Nikdy jsem
svého
rozhodnutí
postavit se
na vlastní nohy
nelitoval.**

Zdeňku, Vy jste předtím bydlel v pobytové službě v Kutné Hoře (Domov Barbora). Můžete říct, jak vypadal Váš běžný den? V půl osmé jsme měli v jídelně snídani, kterou nám připravili. Pak jsme šli do vedlejší budovy, kde jsme mohli trávit volný čas – hrát třeba kostky nebo si malovat. Na oběd jsme si vybírali z několika jídel. Odpoledne jsme se vrátili zase do společenské místnosti. Od půl čtvrté jsme už byli na pokoji. Tam jsem si třeba pouštěl CD. Měl jsem dva spolubydlící.

Zajímá mě, jak přišel ten nápad, že byste se vůbec mohl odstěhovat pryč? Na chodbě někteří často řvali a hádali se. Rušilo mě to. Také jsme měli každý svou televizi, takže se stávalo, že v jednu chvíli na pokoji hrály 3 různé programy. Chtěl už jsem mít svůj klid, proto jsem začal přemýšlet o samostatném bydlení.

Jak dlouho Vám trvalo, než jste byt sehnal? Pomáhal Vám někdo? Pět let. Kromě opatrovnice mi pomáhal také Rytmus (Rytmus Střední Čechy). Dlouhou dobu jsme nemohli narazit na žádný volný městský byt. Nebylo z čeho vybírat. Takže jsme zkusili hledat i komerční, ale ty byly moc drahé. Potom přišla nová opatrovnice, která zašla na komisi ve městě a pomohla mi městský byt sehnat.

Měl jste možnost vidět byt předtím, než jste se přestěhoval? Nejdřív jsem ho viděl na úřední desce a pak jsem se tu byl podívat i s opatrovníci.

Jak jste se vlastně o Rytmusu dozvěděl? Jak jste začali spolupracovat? Kdysi jsem sháněl s Rytmusem práci. To už je ale dávno. Proto jsem je znovu oslovil i při shánění bytu.

Když jste se sem přestěhoval, nebylo Vám nepříjemné, že tady nikoho neznáte? Že jste v jiné části Kutné Hory? Nevadilo, zalíbilo se mi tady hned od začátku. Stěhoval jsem se koncem září. Už to jsou tři roky.

A nikdy Vás nenapadlo, že byste se vrátil? Nikdy jsem svého rozhodnutí postavit se na vlastní nohy nelitoval. Tady si mohu dělat vše po svém a mám svůj klid.

Vzpomenete si, s čím Vám zpočátku museli ostatní pomáhat? Co jste se musel naučit? Asistenti mi ukázali, jak mám uklízet, mýt podlahu, prát prádlo, nakupovat.

Jak často tedy v současné době využíváte službu Rytmusu? Dvakrát týdně. Také si s asistentkou připravuji každé pondělí léky.

Nevím, jak to máte teď, ale jestli si dobře pamatují, tak tenkrát jste si jezdil pro jídlo do nějaké jídelny, že? Ano, do jídelny. Ale teď už si nechávám obědy vozit domů.

Ale zároveň, Zdeňku, co děláte v neděli? Od podzimu jsem si začal sám každou neděli vařit oběd, tak 2-3 měsíce zpátky. S asistentkou vždy vyberu nějaký recept a podle toho, co mám nebo nemám doma, si udělám seznam a nakoupím. Pak píšu asistentce SMS, jak se mi to povedlo.

Vy jste už i předtím vařil, nebo jste se to naučil až nyní? Ze začátku jsem vařil s asistentkami. Předtím jsem neměl žádnou zkušenost.

Co třeba vaříte? Už se mi povedly bramboráky, lívance, palačinky, kuřecí rizoto, guláš, čočka s vejcem, francouzské brambory. Všechny recepty si schovávám. Baví mě to. Zkousím vařit i nové věci.

Podařilo se Vám za tu dobu navázat sousedské vztahy? Přátelíte se s někým z domu? S jednou sousedkou si vzájemně nosíme obědy, pokud je to potřeba. Někdy si popovídám se sousedem, co bydlí přímo vedle mě. Zároveň vím, že kdyby se něco dělo, mohu na něj kdykoliv zazvonit. Také se vídám s bývalým spolubydlícím, který mi vlastně pomáhal i při stěhování.

A jak teď trávíte čas? Chodím s kamarádem do pizzerie. Když nemá čas, tak se jdu projít sám. Začal jsem malovat. Jezdím za přítelkyní do Čelákovic. Pravidelně jezdím také na hřbitov v Mladé Boleslavi, kde jsou pochovaní moji prarodiče, kteří mě vychovávali. Už druhé léto jsem byl na dovolené ve Zbraslavicích. Asistenti mě doprovázeli pouze na cestě, pak už jsem to tam zvládal sám.

To je ale úžasné! A co děláte na dovolené? Bydlím v chatce a chodím na procházky, do lesa. Odpočívám.

Málem jsme zapomněli na jednu Vaši zálibu. Když jsme Vás loni doprovázeli z dovolené ve Zbraslavicích, tak Vás napadlo, že byste rád fotil... Ano, začal jsem si fotit památky na výletech, koně, uvařené jídlo. Mám digitální foťák a občas si v rámci asistencí chodím některé fotky na památku vyvolat.

A když Vás napadne nějaký výlet ... Jak to funguje? Asistenti mi pomohou cestu naplánovat, vyhledáváme spolu třeba v jízdnicích řádech. Dřív jsem mohl jezdit sám jen, když mi to povolili. Jinak se jezdilo většinou hromadně. Navíc jsem si nemohl ani vymýšlet vlastní výlety.

Zdeňku, a kam chodíte každé úterý? K opatrovnici. Vydává mi peníze na týden. Pomáhá mi třeba zaplatit SIPO nebo když se mi rozbila pračka, sháněli jsme společně novou. Nedávno jsme na internetu vybrali a koupili komodu. Mohu se na ni s čímkoli obrátit.

Také jsem k vám dřív chodil do poradního týmu, kde jsem překládal texty do snadného čtení.

To je skvělé, že jste si vzpomněl.

Na stole vidím CD. Stále využíváte k půjčování knihovnu? To jsou moje. Chodím si je sám kupovat. Naposledy jsem si pořídil dechovku a filmovou hudbu. Od června mám zase v plánu začít chodit do knihovny.

Inspiroval někoho Váš příběh k tomu, aby se také osamostatnil? Nebo znal jste předtím vůbec někoho, kdo se z Barbory také odstěhoval?

Kamarád se bude stěhovat do Červeného Hrádku (pobytová služba). Jinak nikoho v mém okolí neznám, kdo by to dokázal.

Jste v současné době spokojený? Trápí Vás něco?

Jsem stále spokojený a nic mi nechybí.